

Decreixement i Llei de transitorietat

written by Santiago Vilanova | 9 de setembre de 2017

La CUP amb la paraula del seu diputat Sergi Saladié va portar abans-d'ahir al Parlament una interpel·lació al Govern sobre la política econòmica destinada a conèixer l'opinió del conseller Oriol Junqueras sobre el decreixement. Aquesta interpel·lació del partit "sobiranista, socialista i feminista" va donar la coincidència de produir-se la mateixa nit que s'aprovaria la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la qual ha de sortir la nostra república.

El professor Saladié va caure en l'oblit d'aquesta simultaneïtat i malauradament no les va relacionar. Quin paper llavors, em pregunto, ha tingut la CUP en la redacció d'aquesta llei? A cap lloc no hi trobem la més mínima referència que l'Estat que volem construir de baix a dalt serà "ecològic" i que optarà per una economia que no únicament contempli amb els seus objectius el constant creixement del PIB, obsessió del vicepresident Junqueras ("Hem passat d'un PIB català de 200.000 milions d'euros a 245.000 milions d'euros!").

El professor Saladié va patinar en començar per definir el creixement a partir de la disminució del consum de recursos fòssils derivats de la crisi econòmica, situació conjuntural i no fruit de cap política decreixentista global. Tampoc no va desvincular el decreixement del PIB que no internalitza els costos ambientals ni la petjada ecològica, cosa que va deixar tranquil·litzat el vicepresident econòmic.

Aquest vespre de màxima expectativa i audiència política el diputat tenia l'ocasió d'interpel·lar el líder republicà sobre la llei de transitorietat que oblida que la república a més de "democràtica i social" ha de ser inevitablement "ecològica"

(especialment en el segle del canvi climàtic). No és coherent que la llei dediqui una part de l'article 25 als deures que les persones hem de tenir sobre la conservació del medi ambient i enlloc defineixi el compromís de l'Estat català per garantir els nostres drets als béns comuns naturals (com proposa el projecte de Constitució del grup Constituïm).

Una darrera objecció a la intervenció del diputat Saladié. No es pot parlar de decreixement i fer referència al Club de Roma, dominat pels *lobbies* energètics (també en la seva delegació catalana) i a agències, entitats i economistes del sistema capitalista. Fer-ho és caure en un oxímoron intel·lectual. En la seva exposició va oblidar-se de fer esment dels veritables pioners del decreixement: Nicholas Georgescu-Roegen (en primer lloc), Ivan Illich, Serge Latouche i Jacques Grinevald, tots ells vinculats en diferents moments a Catalunya. No va referir-se tampoc als simposis organitzats sobre el tema per l'associació Una Sola Terra (*); ni a la trobada i manifest pel decreixement de Sant Miquel de Cuixà l'abril de 2008 o de la tasca desenvolupada pel bioeconomista Joan Martínez Alier a la UAB. Li recordo al professor les vuit "R" que sintetitzen la societat del decreixement com a ruptura amb l'economia productivista: Revaluar, Reconceptualitzar, Reestructurar, Redistribuir, Relocalitzar, Reduir, Reutilitzar i Reciclar. I responent a la fe amb les bondats de l'alta tecnologia que inspiren al conseller Junqueras hi afegiria: "Reorientar la investigació tecnocientífica al servei d'una model energètic i humanista basat en les energies renovables".

Ens preocupa que un representant del sobiranisme radical parli sobre decreixement a la màxima plataforma d'expressió política de Catalunya i no faci referència als autèntics antecedents i a la tasca realitzada per l'ecologisme català en la divulgació del concepte. Seria lamentable que les diputades de la CUP defensessin idees revolucionàries amb arguments de teòrics neoliberals impulsors del "capitalisme verd".

(*) “El decreixement per salvar la Terra”, Una Sola Terra, Diputació de Barcelona, 2008. Ponències del IX Simposi Internacional Una Sola Terra; Jean Paul Besset, Nicholas Georgescu-Roegen, Serge Latouche, Rolland de Miller, Yves Paccalet, Jean Louis Prat i Santiago Vilanova